

Το κοινό παράδειγμα των 3 στύλων της πίστεως

/ [Πεμπουσία](#)

image not found or type unknown

Οικουμενικόν Πατριαρχείον

Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων & Μ. Βρετανίας

Εγκύκλιος του Σεβασμιοτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου για τους τρεις Ιεράρχες και τα διαχρονικά και πάντα επίκαιρα μηνύματα και διδάγματα τους

Κάθε χρόνο τέτοιες μέρες, οι Ορθόδοξοι χριστιανοί τιμούμε την μνήμη των Τριών Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Αυτοί οι Τρεις Άγιοι Πατέρες ανεδείχθησαν μεγάλες θρησκευτικές προσωπικότητες, Διδάσκαλοι, παιδαγωγοί, ιεροκήρυκες, Ιεράρχες, οι οποίοι ετίμησαν στον ύψιστο δυνατό βαθμό το Επισκοπικόν Αξίωμα που τους εμπιστεύθηκε η Μητέρα Εκκλησία.

Εκείνο που χαρακτηρίζει τους Τρεις Ιεράρχες είναι η διδασκαλία, το μεγαλειώδες πνευματικό τους ανάστημα, το χριστιανικό τους ήθος, η αγάπη τους προς την Εκκλησία, η μέριμνά τους για την ειρήνη, την Ορθοδοξία και την ενότητά της. Για

το «πιστεύω» τους αγωνίστηκαν με πίστη, με αυταπάρνηση και αυτοθυσία αγίου και μάρτυρος. Χάρις δε στη λιπαράν και πλούσια Ελληνική και Χριστιανική τους παιδεία, την βαθεία γνώση της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης διοργάνωσαν την Θεία Λατρεία της Εκκλησίας και ετόνισαν την μοναδικότητα της δημόσιας – κοινής προσευχής της Θείας Λειτουργίας. Γι' αυτό παραγγέλλουν στους πιστούς να εκκλησιάζονται και να κοινωνούν τακτικά, για να αγιάζονται και να τρέφονται από το σώμα και το αίμα του Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον.

Με το όνομά τους διασώζονται κείμενα της Θείας Λειτουργίας, με τις ανυπέρβλητες προσευχές γεμάτες μυστήριο, ανθρωπιά, ευσέβεια, ταπεινοφροσύνη και πνεύμα μετάνοιας και βαθείας εμπιστοσύνης εις την αγάπη και την φιλανθρωπία του Θεού για τον αμαρτωλό και επαναστάτη άνθρωπο. Και οι τρεις Μεγάλοι αυτοί Πατέρες θεωρούν την αμαρτία σαν μεγάλη πληγή στη ζωή του ανθρώπου, συστήνουν την μετάνοια, και την συγχώρεση και προβάλλουν «ευκαίρως και ακαίρως» το πέλαγος της Θείας αγάπης και της φιλανθρωπίας για το ανθρώπινο Γένος. Όλη η διδασκαλία και το ποιμαντικόν τους έργο ήταν μία συνεχής φροντίδα και μέριμνα εις το να επιστρέψει ο άνθρωπος εις τον Θεόν και να επαναφέρει πάνω του και μέσα του «το κατ' εικόνα», με το οποίον εδημιούργησεν ο Πλάστης τα πλάσματα Του. Γι' αυτό και τονίζουν μετά πάθους το Γεγονός της Ενανθρωπήσεως του Χριστού και της άκρας ταπείνωσής Του, όχι μόνον γιατί έγινε άνθρωπος και «τοις ανθρώποις συναναστράφη», αλλά γιατί «εταπείνωσεν Εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού». Ετόνισαν όσον κανείς άλλος το Πάθος και την εκ νεκρών Ανάσταση του Χριστού, για την οποίαν έγραψαν θαυμάσιες ομιλίες. Οι τρεις Ιεράρχες δεν ήταν μόνο Διδάσκαλοι του Ευαγγελίου και γνήσιοι ερμηνευτές της ανατολικής χριστιανικής παραδόσεως, αλλά ήταν και πρόμαχοι της δικαιοσύνης και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Δεν εφοβήθηκαν να ελέγξουν τους Άρχοντες εκείνους, οι οποίοι ήταν σκληροί, άδικοι και ανάλγητοι μπροστά στη φτώχεια, την αδικία και την προστασία, των αδυνάτων και του ανωνύμου λαού – του Ποιμνίου τους.

Εμείς ζούμε 1600 και πέραν χρόνια από τότε που έζησαν Εκείνοι οι στύλοι της εγκράτειας, οι Κήρυκες της αρετής και της ανθρωπιάς, οι Διδάσκαλοι της πίστεως και της προσευχής, τα Όργανα του Παναγίου Πνεύματος. Όμως αυτοί μπορούν να μας εμπνεύσουν την αγάπη προς τον Θεό, την εγκράτεια και την αυτάρκεια, αφιλοχρηματία και την υπαρξιακή σχέση που πρέπει να καλλιεργεί ο σύγχρονος άνθρωπος με 'τον Θεό. Η ευαισθησία μας για τους φτωχούς, τους ξένους, τους αμαρτωλούς και η αγάπη μας για όλους εκείνους για τους οποίους ο Χριστός απέθανε αποτελεί στοιχειώδες καθήκον όλων μας.

Η ταπείνωση και η απλότητα των Τριών Ιεραρχών όπως και η ευαισθησία τους για

τους συνανθρώπους τους, -και τόσα άλλα, που μαθαίνουμε από την διδασκαλία και την αγία βιωτή τους,- είναι παροιμιώδη, όπως χαρακτηριστικά ψάλλει ο υμνωδός: «Χαίροις Ιεραρχών η Τριάς, οι ποιμάναντες, τον λαόν θείοις δόγμασιν, και ταις ποικίλαις, αρεταίς οι εκθρέψαντες· οι της χάριτος διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οι προεκθέμενοι, Χριστού τω πληρώματι· οι οδηγοί προς τα άνω». Όλα αυτά μαζί με το ύψος της ταπεινοφροσύνης και του ενάρετου βίου τους,- συνδυασμένα με την παιδεία τους και την καθημερινή μελέτη του θανάτου, - βοηθούν τον σύγχρονον άνθρωπο να απελευθερωθεί από τον άκρατον εγωισμό του και την μανία του για πλουτισμό, δύναμη και την ατελείωτη επιθυμία του να διασκεδάζει και να κυνηγά τα πρόσκαιρα αγαθά και το κοσμικόν φρόνημα, που δέρνουν και βασανίζουν την σύγχρονη ανθρωπότητα και μάλιστα την Χριστιανοσύνη.

Πρέπει να ομολογήσουμε ότι μεγάλο μέρος της σύγχρονης Χριστιανοσύνης και πολιτισμένης κοινωνίας χάνει την θρησκευτική και πνευματική της ταυτότητα, αρνείται τον Θεόν και υποσυνείδητα προσπαθεί να τον αποβάλει από την ζωή της, την Οικογένεια και τους θεσμούς της εκείνους, οι οποίοι είναι εμπνευσμένοι και διαποτισμένοι από τα χριστιανικά ιδεώδη για την επικράτηση των οποίων επρωτοστάτησαν οι Τρεις αυτοί Μεγάλοι Διδάσκαλοι και φωστήρες της Τρισηλίου θεότητας, ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος ο Θεολόγος και ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, των οποίων η Εκκλησία αυτές τις ημέρες τιμά και εορτάζει την μακαρία μνήμη. Με τις πρεσβείες και ευχές αυτών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησε και σώσε τον κόσμο Σου, και ημάς τους αμαρτωλούς ως μόνος Αγαθός και φιλόανθρωπος και Ελεήμων Θεός. Αμήν.

Λονδίνο, Ιανουάριος 2015

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος